

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpata Glavan Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Glavan Elena Anatolii,

născută la 27 octombrie 1960, originară și domiciliată în mun. Chișinău, str. M.Spătaru 15, ap.124.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 29 iulie 2010 - pînă la 28 ianuarie 2011 (instanța de fond);*
- 2. de la 21 aprilie 2011 - pînă la 25 noiembrie 2011; de la 29 ianuarie 2013 – pînă la 08 noiembrie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 10 august 2012 - pînă la 04 decembrie 2012; de la 11 februarie 2014 – pînă la 26 martie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2011, Glavan Elena a fost achitată de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(2) lit.c) și 361 alin.(1) Cod penal, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Glavan Elena, la 13 iunie 2008, fiind cofondator al SRL „Ilanix-Com” cu sediul situat în mun.Chișinău, str.Milescu Spătaru 15, ap.124, neavînd împuterniciri, a întocmit din numele administratorului întreprinderii Tanasoglo Ivan, un contract de arendă cu directorul ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”,

Șarapanovschi Vasile, fiindu-i transmisă în locațiune pe un termen de 1 an, o gheretă, din str. N. Testemițanu 27, mun.Chișinău. Deși, nu a semnat personal acest contract, Glavan Elena a aplicat pe el ștampila SRL „Ilanix-Com” pentru a obține astfel încrederea lui Șarapanovschi Vasile și a-i reda acestui contract un caracter juridic. Tot atunci, după întocmirea contractului nominalizat, Glavan Elena a obținut de la Șarapanovschi Vasile în posesie temporară ștampila pentru facturi a ÎI „SVI Hipocrat- Șarapanovschi” care, conform înțelegerii verbale, urma să aplice ștampila pe facturile pentru serviciile comunale ce rezultau din activitatea gheretei și care vor parveni în adresa ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi” pe perioada de timp cât acesta se va afla după hotarele țării.

Ulterior, la 22 iunie 2008, deținând ștampila pentru facturi a ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, Glavan Elena a perfectat contractul de livrare a mărfurilor nr. 481/08/F încheiat între ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi” SRL și „Le Bridge Corporation Limited”, cu sediul în mun.Chișinău, str.Varnița 6, a falsificat semnătura lui Șarapanovschi Vasile în contract și a aplicat ștampila ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, în urma căruia Glavan El. a primit mărfuri în formă de produse alimentare de la SRL „Le Bridge Corporation Limited” în sumă de 1971,5 lei.

Tot ea, la 23 iunie 2008, deținând ștampila pentru facturi a ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, a perfectat contractul de livrare a mărfurilor nr.11811, încheiat între ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi” și SRL „Laguna Dulce”, cu sediul în mun. Chișinău, str.Independenței 14/5, a falsificat în contract semnătura lui Șarapanovschi Vasile și a aplicat ștampila ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, în urma căruia a primit mărfuri în formă de produse alimentare de la SRL „Laguna Dulce”, în sumă de 2373,58 lei.

Tot ea, la 01 iulie 2008, deținând ștampila pentru facturi a ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, a perfectat contractul de livrare a mărfurilor nr.734/08, încheiat între ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi” și filiala SA „Basarabia Nord”, a falsificat în contract semnătura lui Șarapanovschi Vasile și a aplicat ștampila ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, în urma căruia a primit mărfuri în formă de produse alimentare de la filiala SA „Basarabia Nord” în sumă de 2121,26 lei.

Tot ea, sub pretextul că dorește să activeze legal în baza licenței ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, profitând de încrederea acordată, l-a rugat pe

Șarapanovschi Vasile să încheie un contract de livrare a mărfurilor cu SRL „Rusanda”, cu sediul în mun. Chișinău, str.Florilor 28/2, iar după ce la 13 iunie 2008, directorul ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, Șarapanovschi Vasile a semnat contractul nominalizat, Glavan Elena l-a prezentat reprezentanților SRL „Rusanda” și comunicînd că este împuternicită să primească marfă, a primit la 21 iunie 2008, conform facturilor fiscale nr.ZT0053671 și nr.XSO135885, produse alimentare în sumă totală de 4819,85 lei. Costul obiectelor livrate de către SRL „Laguna Dulce”, SRL „Rusanda” și SRL „Le Bridge Corporation Limited” nu a fost achitat. Aceste trei societăți comerciale s-au adresat cu cereri de chemare în judecată față de ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, pentru rambursarea datoriei, în rezultat prin hotărîrile instanțelor de judecată, fiind dispusă încasarea sumelor respective.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Glavan Elena să fie condamnată în baza art.190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții de răspundere materială pe un termen de 2 ani și în baza art.361 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, iar în baza art.84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții de răspundere materială pe un termen de 2 ani. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintată de partea vătămată.

În argumentarea apelului, acuzatorul de stat a invocat că instanța de fond incorect a apreciat probele administrate, precum și caracterul acțiunilor săvîrșite de inculpată, deoarece partea acuzării a prezentat suficiente probe, prin care se confirmă vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunilor imputate, care nu au fost apreciate la justa valoare, și anume: declarațiile părții vătămate V. Șarapanovschi, a martorilor I. Tanasoglo, V. Voinovan, T. Stici, O. Corciumaru, actele cauzei, raportul de constatare tehnico-științifică nr.251 din 10.10.2009, raportul de expertiză grafologică nr. 642, 643 din 20.12.2009, informația privind trecerea frontierei de stat a cet.V. Șarapanovschi, procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 20.01.2010

și 19.05.2010, procesele-verbale de confruntare din 29.05.2010 dintre inculpată și partea vătămată V.Șarapanovschi, dintre inculpată și martorul V.Voinovan, dintre inculpată și martorul O.Corcimaru. Consideră, că instanța corect a menționat în sentință, că în rezultatul acțiunilor inculpatei, părții vătămate V. Șarapanovschi i-a fost cauzat un prejudiciu material, însă a constatat lipsa în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii, stabilind că în acțiunile inculpatei persistă semnele componentei de infracțiune prevăzute de art.196 alin.(1) Cod penal, *adică cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere*. La fel a menționat că instanța de fond neîntemeiat a concluzionat că nu poate recalifica acțiunile inculpatei, din motivul absenței proporțiilor mari, ignorând astfel, prevederile art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora în cazul când fapta persoanei constituie contravenție administrativă, instanța este în drept să înceteze procesul penal și să soluționeze cauza conform Codului Contravențional.

Totodată, instanța de judecată nu a luat în considerație că facturile fiscale de livrare a mărfii de către societățile comerciale, sunt acte oficiale, deoarece aceste facturi au o evidență statistică și fiscală.

Apelantul a invocat că sentința primei instanțe a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art. 394 alin.(3) pct.2) Cod de procedură penală, deoarece instanța pronunțând o sentință de achitare, a introdus unele formulări ce pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2011, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror.

5. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul, că probele administrate au fost just apreciate de instanța de fond, hotărârea adoptată fiind bazată pe fapte concrete și obiective, care nu au confirmat vinovăția lui Glavan Elena în comiterea infracțiunilor imputate, referindu-se la declarațiile inculpatei, a martorilor, cât și la probele administrate la dosar.

Instanța a constatat că, probele prezentate de acuzare nu confirmă faptul dobândirii ilegale de către Glavan Elena a bunurilor părții vătămate Șarapanovschi Vasile în sumă totală de 11286,19 lei, ci doar faptul că s-a cauzat un prejudiciu material lui V. Șarapanovschi, împrejurare ce nu echivalează cu infracțiunea de însușire.

Colegiul penal a menționat că în rezultatul acțiunilor directe și nemijlocite ale inculpatei cu adevărat a fost cauzat un prejudiciu lui

Șarapanovschi V., care este manifestat sub forma unor hotărâri judecătorești definitive, irevocabile și executorii, de încasare a sumelor pentru mărfurile livrate de către societățile comerciale respective.

Cît privește argumentul privind recalificarea acțiunilor inculpatei în partea care se referă la cauzarea de daune și condamnării în baza art.196 Cod penal, instanța a menționat că nu poate avea loc, din motivul lipsei proporțiilor mari, iar constatarea în acțiunile inculpatei a componenței de contravenție prevăzută la art.106 Cod Contravențional nu este posibilă, deoarece nu i-a fost incriminată infracțiunea de cauzare de prejudicii, dar de însușire.

Referitor la învinuirea adusă în baza art. 361 alin.(1) Cod penal, instanța a conchis că inculpata a fost corect achitată și pe acest capăt de învinuire, deoarece lipsește un element al infracțiunii și anume – documentul oficial, adică obiectul juridic, fiindcă introducerea semnăturii unei alte persoane și aplicarea ștampilei autentice pe contractele comerciale, nu poate aduce atingere obiectului juridic.

La fel, instanța a respins afirmația apelantului privind încălcarea prevederilor art.394 alin.(3) pct.2) Cod procedură penală, deoarece prima instanță a constatat în sentință îndeplinirea de către inculpată a unor acțiuni, dar apreciind probele cercetate instanța de fond a concluzionat că aceste acțiuni nu conțin elementele infracțiunii și a adoptat o sentință de achitare, care este una legală.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul V.Vdovîi care, invocînd temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrii contestate și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că instanța de apel nu a corectat eroarea comisă de către instanța de fond, deoarece instanța a constatat fapta ca fiind dovedită de către inculpata Glavan Elena, dar a pronunțat o hotărîre de achitare a acesteia. Instanța de apel nu a dat răspuns la motivele invocate în apel, dar a făcut o reproducere a afirmațiilor instanței de fond, neîntemeiat a constatat că în acțiunile inculpatei nu se conțin elementele infracțiunii de însușire și nu s-a pronunțat dacă în acțiunile acesteia există elementele infracțiunii prevăzute la art.196 Cod penal. La fel, instanța de apel nu a dat apreciere probelor prezentate de

partea acuzării, care confirmă vinovăția lui E.Glavan, fiindcă în urma semnării contractelor din numele administrației ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi” este impusă să îndeplinească obligațiile contractuale, prin urmare a rămas și fără marfa livrată în adresa sa, și cu datorii față de furnizori.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 decembrie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2011 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2013, a fost admis apelul declarat de procuror, casată, inclusiv din oficiu, sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2011 și pronunțată o hotărâre nouă potrivit ordinii prevăzute pentru prima instanță, potrivit căreia:

- Glavan Elena a fost condamnată în baza art. 190 alin. (2) lit.c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcția în domeniul comerțului pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Procesul penal în privința lui Glavan El. în baza art. 361 alin.(1) Cod penal, a fost încetat în temeiul art. 60 alin.(1) lit.a) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

9. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii de escrocherie, invocate în rechizitoriu și a conchis că, instanța de fond corect făcând referire la hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.23 din 28.06.2004 „*Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor*” a invocat că, *se consideră sustragere luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop acaparator, însă, contrar acestor prevederi a constatat că nu au fost careva bunuri ale părții vătămate care au trecut în proprietatea inculpatei sau a altor persoane ca rezultatul acțiunilor inculpatei, ceea ce în cadrul apelului s-a constatat cu certitudine, deoarece, partea vătămată Șarapanovschi V. a declarat, că în luna mai 2008, a decis să vîndă chioșcul ce îi aparținea, din str.Testimițeanu 27,*

mun. Chișinău, fiindcă nu avea timp să se ocupe de activitatea acestuia. În asemenea circumstanțe, a făcut cunoștință cu Glavan Elena și Tanasoglo Ivan, care i-au propus să închirieze chioșcul respectiv cu drept de răscumpărare. Dînsul a fost de acord, iar Glavan El. l-a rugat să încheie un contract de livrare a mărfurilor din numele întreprinderii sale Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, cu SRL „Rusanda”, unde, lucra atunci Glavan E. cu Tanasoglo I., pînă cînd ultimii aveau să perfecteze actele de funcționare pe întreprinderea SRL „Ilanix-Com”. A încheiat contractul respectiv, totodată transmițîndu-i lui Glavan El. și ștampila pentru facturi a întreprinderii sale, pentru ca aceasta să poată achita facturile pe serviciile comunale ale chioșcului alimentar. Ulterior, a plecat peste hotarele țării. Aproximativ peste două luni, s-a întîlnit cu Glavan El., care i-a întors cheile de la chioșc și ștampila pentru facturi a întreprinderii Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”.

Apoi, la domiciliu a primit diferite scrisori de avertizare și achitare a mărfurilor primite de la SRL „Laguna Dulce”, SRL „Rusanda”, S.A. „Basarabia Nord”, de unele întreprinderi a fost acționat în judecată. Astfel, în total de către Glavan Elena au fost însușite mărfuri în sumă de 9314,11 lei, iar paguba cauzată este mai mare - în sumă de 23986,79 lei, unde au fost incluse penalitățile pentru neachitare și serviciile comunale ale chioșcului alimentar.

Prin urmare, din declarațiile părții vătămate rezultă, că Șarapanovschi V. nu a angajat vînzătoare la chioșc și că vînzătoarele au fost angajate de către Glavan Elena, care, în ședința de judecată a declarat confuz că în chioșc ca vînzătoare era angajată de către Șarapanovschi V., o doamnă pe nume Tatiana, care și primea marfa.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal comisă de către Glavan Elena, a fost manifestată prin abuzul de încredere și înșelăciune. Abuzul de încredere a fost individualizat prin faptul că inculpata a format un climat de încredere față de partea vătămată, manifestînd activism doar la dobîndirea încrederii acesteia, după care totul s-a desfășurat de la sine. Inculpata sub pretextul că dorește să activeze legal în baza licenței Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, încheind un contract de livrare a mărfurilor din numele întreprinderii nominalizate cu SRL „Rusanda” unde lucra atunci Glavan E. împreună cu Tanasoglo Iv., tot

atunci, de către partea vătămată fiind transmisă și ștampila inculpatei, pentru ca aceasta să poată achita facturile pentru serviciile comunale ale chioșcului alimentar, iar intențiile inculpatei au fost cu totul altele decât cele de onorare a angajamentului în vederea achitării facturilor, înșelăciunea a constat în faptul că inculpata sugerând și altor reprezentanți ai agenților economici că este împuternicită să încheie contracte și să primească marfa, a dobândit mărfuri în formă de produse alimentare, pe care le-a însușit.

Glavan Elena cu acordul părții vătămate, a încheiat doar un contract de livrare (contractul nr.87 din 13.06.2008), fiindu-i transmisă și ștampila ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschii”. Ulterior, folosindu-se de ștampila firmei, încheie contracte din numele Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, la care nici nu activa, cu SRL „Laguna Dulce”, SRL „Le Bridge Corporation”, SA „Basarabia Nord”, neavând nici o intenție să-și onoreze angajamentul, or, după cum menționează inculpata că a ajutat-o pe partea vătămată Șarapanovschii Vasile să aleagă marfa, acesta bazându-se pe încrederea părții vătămate încheie contractele sus menționate cu alți agenți economici, prin urmare constatându-se că victima la acel moment aflându-se peste hotarele țării.

Colegiul penal a menționat că instanța de fond eronat a reținut, că în cazul dat lipsește diminuarea reală a patrimoniului lui Șarapanovschii Vasile ca element obligatoriu al sustragerii. În cazul escrocheriei urmează ca partea vătămată să transmită bunurile în mod aparent benevol făptuitorului, astfel instanța de fond se contrazice prin următoarele fapte constatate în sentință, *că în rezultatul acțiunilor inculpatei, părții vătămate Șarapanovschi V. i-a fost cauzat prejudiciu material.*

La fel, instanța de fond constată că societățile comerciale au livrat anumite mărfuri lui Glavan El. Deși, aceste mărfuri au fost livrate în baza contractelor cu Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschii”, ținând cont de relațiile de locațiune existente dintre partea vătămată și inculpată. Livrarea mărfurilor a fost efectuată cu îndeplinirea tuturor formalităților, au avut loc mai multe livrări, iar achitarea pentru mărfurile livrate urma a fi efectuată după realizarea acestora, aceasta fiind uzanța generală. Ținând cont de lipsa unor alte probe, de principiul prezumției nevinovăției, instanța constată că nu a fost probată intenția premeditată a inculpatei Glavan Elena de sustragere a bunurilor livrate de la societățile comerciale respective, însă aceasta a fost

confirmat în cadrul instanței de apel, precum și a instanței de fond, și anume inculpata întorcând părții vătămate cheile de la chioșc și ștampila, nu a anunțat-o despre livrările efectuate și marfa vândută în urma căruia aceasta a însușit banii. Partea vătămată a aflat despre aceasta ulterior, prin poștă primind diferite scrisori de avertizare și achitare a mărfurilor primite de la SRL „Laguna Dulce”, SRL „Rusanda”, S.A. „Basarabia Nord”, de unele întreprinderi fiind acționat în judecată. Astfel, inculpata a acționat în mod fraudulos în scopul dobândirii pentru sine a sumei de bani în urma vânzării bunurilor livrate de la diferiți agenți economici.

Colegiul reține, că la încadrarea juridică a infracțiunii de escrocherie nu are importanță metoda prin care se efectuează înșelăciunea sau abuzul de încredere, de asemenea nu au relevanță mijloacele utilizate pentru săvârșirea escrocheriei. Pentru existența acestei infracțiuni este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fie ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări, situație prezentă în speță.

De asemenea, în sentință este menționat că în acțiunile inculpatei Glavan El. nu se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, din motivul că persistă cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, infracțiune prevăzută de art.196 alin.(1) Cod penal, constatând totodată, imposibilitatea recalificării acțiunilor inculpatei în partea care se referă la cauzarea de daune și condamnării în baza art.196 Cod penal, deoarece lipsește proporțiile mari.

Colegiul penal a considerat că instanța de fond a ignorat prevederile art. 332 alin.(2) Cod de procedură penală, potrivit căruia în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al R. Moldova.

Totodată, instanța a consemnat că falsificarea unor documente urmată de folosirea lor de către falsificator în vederea sustragerii bunurilor, urmează a fi calificate în conformitate cu art. 190 și 361 Cod penal, astfel, neîntemeiată este motivarea sentinței de achitare în temeiul art. 361 alin.(1) Cod penal, referitor la lipsa obiectului material al infracțiunii și anume documentul oficial care ar fi fost falsificat. Instanța a invocat că contractele încheiate de Glavan E. în numele Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, nu constituie act oficial, nefiind acte legate de procedura publică de

autentificare (excluzându-se caracterul public al actului) și, că asemenea documente nu sunt primite oficial de persoana juridică de drept public.

Potrivit art. 666 din Codul Civil, contractul, este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice, astfel fiind un act ce acordă drepturi și eliberează de obligații.

În baza contractelor încheiate de către inculpată cu societățile comerciale, au apărut raporturi juridice care au dat naștere la obligații și care au avut o exprimare materială prin facturile fiscale de livrare a mărfii de către societățile comerciale, facturile avînd o evidența statistică și fiscală, fapt confirmat prin facturile fiscale anexate la materialele cauzei ca corpuri delictive.

Astfel, necătînd la faptul că instanța de fond a considerat că actele semnate de Glavan El. nu sunt oficiale, Colegiul penal a apreciat contrariul dînd caracterul oficial al contractelor de livrare a mărfii, contractul încheiat legal obligînd părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității.

Faptul că inculpata neagă încheierea și semnarea cărorva contracte de livrare, sunt combătute prin declarațiile martorilor Voinovan V., Stici T. și Corcimar O. care sunt agenți de vânzări la societățile comerciale, au furnizat produse Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi” și care au declarat, *„că au încheiat contractele de livrare a mărfurilor cu o persoană ce vorbea în limba rusă și se numea Elena Anatolievna, pe care o recunosc în persoana inculpatei care nemijlocit a semnat contractele din numele Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”.*

Referitor la expertizele efectuate pe această cauză, instanța de apel a reținut că prin acestea se dovedește că inculpata a îndeplinit contractele de livrare a mărfurilor și a aplicat ștampila Î.I. SVI „Hipocrat-Șarapanovschi” însă nu a semnat. Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 251 din 10.10.2009 s-a confirmat că numai contractul nr. 87 din 13.06.2008 a fost semnat de către Șarapanovschii V. (perioada cînd acesta era în țară), iar restul semnăturilor de pe contractele încheiate cu agenții economici SRL „Laguna Dulce”, SRL „Le Bridge Corporation”, SA „Basarabia Nord” cu datele ulterioare au fost efectuate cînd partea vătămată deja era plecată din țară (f.d.140-143 vol.I), acestea nefiind semnate de către partea vătămată.

Astfel, instanța a conchis că semnătura de pe contractele menționate, cât și ștampila Î.I. SVI „Hipocrat-Șarapanovschi” a fost efectuată de către inculpata Glavan Elena și dovedește vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal.

Mai mult ca atât, prin *procesul-verbal de confruntare din 31.05.2010* efectuat între învinuita Glavan Elena și martorul Corcimaru Oleg s-a confirmat că contractul de vânzare-cumpărare între SRL "Le Bridge Corporation Limited" și Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi” a fost îndeplinit, semnat și aplicată ștampila la rubrica „cumpărător” de către Glavan Elena, a văzut ferm acest lucru, deoarece în magazin la acel moment se afla numai el și Glavan Elena. La fel, au mai fost efectuate și două comenzi, în ambele cazuri marfa a fost livrată conform facturilor fiscale care au fost semnate și ștampilate la rubrica cumpărător de către Glavan Elena.

Colegiul penal a conchis că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpata Glavan Elena în comiterea infracțiunilor imputate, au fost apreciate de către instanța de apel, drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Instanța de apel a menționat că sentința primei instanțe a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art. 394 alin. (3) pct.2) Cod de procedură penală, conform căruia legislatorul prevede expres conținutul sentinței de achitare, *neadmițînd introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat*. Or, după cum rezultă din textul sentinței, instanța după ce a constatat fapta comisă de Glavan E., a stabilit că „*necătînd la faptul că inculpata E.Glavan neagă că ar fi comis cele incriminate, faptul comiterii acțiunilor imputate este dovedit prin următoarele mijloace de probă*”.

Astfel, instanța a concluzionat că deși vinovăția lui Glavan El. în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Cod penal este dovedită, procesul penal în privința acesteia în baza art. 361 alin.(1) Cod penal, urmează a fi încetat, deoarece infracțiunea nominalizată, conform art. 16 Cod penal, se atribuie la infracțiune ușoară, prin urmare, în temeiul art. 60 alin.(1) lit.a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală, dacă au trecut 2 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni ușoare.

Potrivit art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată cazurile prevăzute în art. 60 Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal.

La stabilirea pedepsei în baza art. 190 alin. (2) lit.c) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, de aspectul săvârșirii infracțiunii, pericolul social, persoana inculpatului, de faptul că anterior nu a fost condamnată, nu a recunoscut vinovăția, are la întreținere un copil minor, iar toate acestea luate în ansamblu permit instanței de a conchide că corectarea și reeducarea acesteia este posibilă fără izolarea ei de societate, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe termen de probă.

10. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpata Glavan Elena, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6), 8), 12) și 16) Cod de procedură penală, solicită, casarea hotărârii contestate, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În argumentarea recursului inculpata a invocat că potrivit art. 414 alin.(6) Cod de procedură penală, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Astfel, contrar prevederilor legale nominalizate, instanța de apel deși a admis demersul apărării privind audierea în ședință a martorului Corcimar Oleg, deoarece declarațiile acestuia au stat la baza învinuirii și declarării apelului de către procuror, a ignorat încheierea emisă și a examinat cauza fără audierea acestuia, punând, totodată, la baza deciziei contestate procesul-verbal de confruntare din 31.05.2010, efectuat între Glavan Elena și martorul respectiv.

La fel, a mai menționat că Șarapanovschi Vasile nu poate avea statut de victimă în cauza penală, fiindcă pînă în prezent nu a achitat datoriile acumulate de firma sa Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, față de furnizorii mărfurilor, iar potrivit art. 58 alin.(1) Cod de procedură penală, *victima este orice persoană fizică sau juridică căreia, prin infracțiune, i-au fost aduse daune morale, fizice sau materiale. Victima are un interes în cadrul procesului penal și este interesată în rezultatele acestuia.* Consideră, că statutul de victimă ar putea fi atribuit, doar firmelor SRL „Laguna Dulce”, SRL „Rusanda”, S.A. „Basarabia Nord” care au livrat marfa lui Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”.

Mai mult ca atît, nici o instanță nu a stabilit modul de formare a prejudiciului material la care pretinde Șarapanovschi Vasile, nu a apreciat natura și elementele acestuia, încălcînd prin aceasta pct. 28 din Hotărîrea

Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”. Or, în scopul demonstrării daunei materiale, Șarapanovschi Vasile a prezentat organului de urmărire penală facturile pentru marfa livrată, serviciile comunale prestate, care demonstrează acumularea datoriilor acestuia în perioada pînă în mai 2008, adică pînă la întîlnirea cu Glavan Elena.

Concluzia instanței precum că inculpata, obținînd încrederea părții vătămate Șarapanovschi V., prin încheierea contractului de arendă a gheretei acestuia, la determinat să înceapă o activitate comercială comună cu folosirea licenței Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, consideră că este declarativă pentru ca aceasta să fie pusă la baza sentinței de condamnare, menționînd următoarele:

- pentru activitatea de comerț cu amănuntul nu este necesară licență, astfel, concluzia instanței de apel precum că *inculpata a determinat partea vătămată să înceapă o activitate comercială comună sub pretextul că dorește să activeze legal în baza licenței LI. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, este pripită;*

- neîntemeiat este și faptul precum că *inculpata a obținut încrederea părții vătămate Șarapanovschi V. prin încheierea contractului de arendă a gheretei acestuia, or, contractul în cauză nu a devenit valabil, iar ghereta nu a fost transmisă în arendă;*

- Șarapanovschi V. practica activitatea comercială și pînă în mai 2008, adică pînă la întîlnirea cu Glavan El., primind marfa de la furnizori, pe care nu a achitat-o, acumulînd o datorie considerabilă, iar o parte din care încearcă să pună pe seama inculpatei.

În afară de declarațiile dubioase a lui Șarapanovschi V. precum că acesta a transmis lui Glavan El., cheile de la gheretă, ștampila mică pentru facturi și actele firmei care îi aparține, în materialele cauzei nu este nici o probă care ar confirma acest fapt. Prin urmare, faptele nominalizate nu sunt probate și nu pot fi puse la baza deciziei de condamnare.

La fel, este lipsită de temei concluzia instanței că Glavan El. a semnat contractele de livrare a mărfurilor cu agenții economici și a aplicat ștampila Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”.

Ținînd cont de faptul că Glavan Elena nu s-a angajat față de Șarapanovschi V. să-i păstreze marfa, aceasta nu poate răspunde pentru însușire și nici pentru cauzarea de prejudicii. În susținerea acestui fapt a

menționat hotărîrea irevocabilă a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 iunie 2009, prin care s-au respins pretențiile lui Șarapanovschi V. către Tanasoglo I. și Glavan E. privind încasarea prejudiciului cauzat.

Hotărîrea nominalizată cu certitudine confirmă lipsa vinovăției inculpatei în cauzarea prejudiciului lui Șarapanovschi V., precum și faptul că Glavan El. nu a primit marfa adresată firmei Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, în condițiile în care partea acuzării nu a prezentat probe indiscutabile care ar combate soluția judecătorească irevocabilă.

Consideră, că atît timp cît acțiunile inculpatei sunt încadrate în limitele raportului civil guvernate de legislația relevantă, aceasta nu poate fi pedepsită penal.

11. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul consideră inadmisibilitatea recursului declarat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, recurenta invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6), 8), 12) și 16) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii,
- faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și,
- norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea

judecătorească devenită definitivă.

Din conținutul recursului rezultă că inculpata Glavan Elena invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției ei în comiterea infracțiunii de escrocherie.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Glavan Elena în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit.c) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Necătfînd la faptul că, inculpata vina nu și-a recunoscut, instanța de apel a constatat că vinovăția lui Glavan Elena pe deplin a fost dovedită prin: - *declarațiile părții vătămate Șarapanovschi Vasile date în cadrul urmăririi penale și susținute în cadrul ședinței instanței de fond și apel (f.d.135-136,vol.I, 216-218,vol.II,172,vol.III)*, care a declarat că este directorul Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi” și deține un chioșc alimentar pe str. N. Testemițanu 27, mun. Chișinău. Aproximativ în luna mai 2008, a decis să vîndă chioșcul menționat, deoarece nu avea timp de activitatea acestuia și, în astfel de circumstanțe, a făcut cunoștință cu Glavan El. și Tanasoglo Iv., care i-au propus să închirieze chioșcul respectiv cu drept de răscumpărare. **El a fost de acord, și tot atunci Glavan Elena l-a rugat să încheie un contract de livrare a mărfurilor din numele ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi” cu SRL „Rusanda” unde lucra atunci Glavan El. cu Tanasoglo Iv., pînă cînd ultimii aveau să perfecteze actele de funcționare pe întreprinderea SRL „Ilanix-com”.** **A încheiat contractul respectiv, totodată transmițîndu-i lui Glavan El. și ștampila pentru facturi a întreprinderii sale, pentru ca să poată achita facturile pentru serviciile comunale ale chioșcului. Apoi, a fost plecat peste hotarele țării.** Peste două luni, s-a întîlnit cu Glavan El. care i-a întors cheile de la chioșc și ștampila pentru facturi a întreprinderii sale, comunicîndu-i că nu i-a reușit să înceapă activitatea de comerț. Ulterior, peste o anumită perioadă, a primit diferite scrisori de avertizare în scopul achitării mărfurilor primite de la SRL „Laguna Dulce”, SRL „Rusanda”, SA „Basarabia Nord”, de către unele întreprinderi a fost acționat în judecată. A fost prejudiciat în sumă totală de 23986,79 lei, nefiind incluse în această

sumă remunerarea avocatului pe dosarul civil și cheltuielile de citare. Paguba cauzată o apreciază ca una considerabilă, - *declarațiile martorului Voinovan Vitalie* (f.d.272, vol.I, 228-229, vol.II, 171, vol.III), care a comunicat că în perioada de timp 2007-2009, a lucrat în calitate de agent comercial la SA „Basarabia Nord”. În luna iunie-iulie 2008, în calitate sa de reprezentant al SA „Basarabia Nord”, a încheiat un contract de vânzare-cumpărare a produselor din carne cu Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”. Contractul menționat l-a încheiat cu o doamnă numele căreia nu și-l amintește, vorbea în limba rusă și care s-a prezentat ca reprezentantul firmei date. Ea a îndeplinit și scrisul de mână din acest contract, l-a semnat și a aplicat în contract ștampila ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”. Ulterior, a efectuat două comenzi de livrare a produselor din carne care au fost îndeplinite. Când s-a deplasat la gheretă pentru a soluționa problema achitării pentru mărfurile livrate, a constatat că ghereta este închisă și nu activează, - *declarațiile martorului Stici Tatiana* (f.d.215, vol.I, 230-231, vol.II, 169-170, vol.III), care a menționat că în perioada iulie 2008 - mai 2009 a activat în calitate de agent comercial la SRL „Laguna Dulce”. Printre întreprinderile cu care lucra era și Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, care deținea un magazin alimentar. Comenzile de livrare a mărfurilor de la acest magazin le-a primit personal de la o doamnă pe nume „Elena Anatolievna”, care lucra și în calitate de vânzătoare și care i-a comunicat că ea arendează acest magazin alimentar. A concretizat că Glavan El. când primea marfa, primea factura și aplica ștampila. Marfa nu o livra ea, dar alte persoane. Cu inculpata a fost încheiat un contract, iar ultima s-a prezentat ca stăpîna gheretei, - *declarațiile martorilor Doroș V., Tanasoglo Iv., Dodon T., Sajina El.* (f.d.228-229, vol.I, 219-220, 224-227, 232-235, vol.II), - *informația privind trecerea frontierei de stat a cet. Șarapanovschi Vasile*, prin care s-a constatat că ultimul nu se afla în țară la momentul când întreprinderile nominalizate au livrat marfa către ÎI „SVI Hipocrat Șarapanovschi” (f.d.140-143 vol.I), - *procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 20.01.2010*, prin care Stici Tatiana și Corcimar Oleg au recunoscut-o sub numărul doi și trei pe Glavan Elena fiind reprezentanta ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi” și persoana care în luna iunie-iulie 2008 a încheiat un contract de vânzare-cumpărare cu SRL „Laguna Dulce” și SRL „Le Bridge Corporation Limited” privind livrarea mărfurilor, (f.d.216-220, 222-226, vol.I), - *procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 19.05.2010*, prin

care Voinovan Vitalie care a recunoscut-o sub numărul doi pe Glavan Elena fiind reprezentanta ÎI „SVI Hipocrat Șarapanovschi” și persoana care în luna iunie-iulie 2008 a încheiat un contract de vânzare-cumpărare cu SA „Basarabia Nord” privind livrarea mărfurilor (f.d.61-63 vol.II), - *procesul-verbal de confruntare din 29.05.2010*, efectuat între învinuita Glavan Elena și Voinovan Vitalie prin care s-a confirmat că inculpata în vara an. 2008 a încheiat contract de vânzare-cumpărare cu SA „Basarabia Nord” și anume ea a îndeplinit, semnat și aplicat ștampila pe contractul respectiv, dînsa prezentîndu-se ca reprezentatul Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”. Fără semnătura și ștampila firmei care a solicitat livrarea, nu puteau fi efectuate livrările de la SA „Basarabia Nord” (f.d.64-66, vol.II), - *procesul-verbal de confruntare din 29.05.2010*, efectuat între Glavan Elena și partea vătămată Șarapanovschi Vasile, prin care se confirmă declarațiile părții vătămate date în cadrul cercetării judecătorești (f.d.67-69, vol.II), - *procesul-verbal de confruntare din 31.05.2010*, efectuat între învinuita Glavan Elena și martorul Corcimar Oleg, potrivit căruia contractul de vânzare-cumpărare între SRL „Le Bridge Corporation Limited” și ÎI „SVI Hipocrat-Șarapanovschi” a fost îndeplinit, semnat și aplicată ștampila la rubrica „cumpărător” de către Glavan Elena, de asemenea au fost efectuate și două comenzi, în ambele cazuri marfa fiind livrată conform facturilor fiscale care au fost semnate, ștampilate la rubrica cumpărător de către Glavan Elena (f.d.79-80, vol.II).

Instanța de apel, judecînd apelul a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și instanța de apel, conform materialelor din dosar, s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Cu referire la argumentele inculpatei Golban Elena cu privire la faptul că contrar prevederilor art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, instanța de apel deși a admis demersul apărării privind audierea în ședință a martorului Corcimar Oleg, declarațiile căruia au fost puse la baza deciziei de condamnare și procesul-verbal de confruntare din 31.05.2010 efectuat între Glavan El. și martorul respectiv, a ignorat demersul și a examinat cauza fără audierea martorului, Colegiul constată că, potrivit materialelor cauzei, și anume conform procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d.131-180, vol.III), instanța de apel a întreprins toate măsurile privind citarea

legală a martorului Corcimar Oleg, ședințele de judecată fiind amânate de nenumărate ori, iar, în ședința din 08 noiembrie 2013, la întrebarea instanței privind posibilitatea continuării examinării cauzei în lipsa martorului nominalizat, toți participanții la proces, inclusiv inculpata Glavan El., cât și apărătorul acesteia Grecu D., au considerat posibil examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Cît privește afirmațiile recurente că Șarapanovschi Vasile nu poate avea statut de victimă în cauza penală, deoarece potrivit art. 58 alin.(1) Cod de procedură penală, *victima este orice persoană fizică sau juridică căreia, prin infracțiune, i-au fost aduse daune morale, fizice sau materiale. Victima are un interes în cadrul procesului penal și este interesată în rezultatele acestuia, și această calitate urma a fi atribuită firmelor SRL „Laguna Dulce”, SRL „Rusanda”, S.A. „Basarabia Nord” care au livrat marfa lui Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”, instanța de recurs îl consideră ca neîntemeiat și menționează că, Șarapanovschi Vasile potrivit ordonanței din 19 octombrie 2009, a fost recunoscut în calitate de parte vătămată, iar art. 59 alin.(1) Cod de procedură penală, expres prevede persoanele care urmează a fi recunoscute în această calitate, mai mult că, potrivit ordonanței privind începerea urmăririi penale din 16 octombrie 2009 (f.d.1,vol.I) urmărirea penală a fost pornită la plîngerea lui Șarapanovschi V.*

Totodată, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a concluzionat că părții vătămate i-a fost cauzat prejudiciu material, care constă din livrarea mărfurilor de către SRL „Laguna Dulce”, SRL „Rusanda”, S.A.„Basarabia Nord” către Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi” primite de către inculpată, în sumă totală de 9314,11 lei, însă paguba materială cauzată lui Șarapanovschi Vasile fiind în mărime de 23986,79 lei, unde au fost incluse penalitățile pentru neachitare și serviciile comunale ale chioșcului alimentar.

Prin urmare, argumentul că instanța de apel nu a stabilit din ce este format prejudiciul material cauzat părții vătămate, este neîntemeiat, iar instanța remarcă că, după cum se menționează și în Hotărîrea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „*Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor*” nr.23 din 28 iunie 2004, pct.28 alin.(2) explică că, „*La calificarea sustragerii, săvîrșite cu cauzarea de daune considerabile (...) lit.c) alin.(2) art. 190 Cod penal, este*

necesar să se țină cont de faptul că caracterul considerabil al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerație valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, (...) alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei”.

Astfel, temeiul invocat de Glavan Elena, precum că nu s-a stabilit modul de formare a prejudiciului cauzat părții vătămate, Colegiul penal îl consideră nefondat, fiind combătute prin probele sus-menționate.

La fel, instanța de apel corect a apreciat declarațiile lui Șarapanovschi V. prin care se confirmă transmiterea lui Glavan El. a cheilor de la gheretă, ștampila mică pentru facturi și actele firmei care îi aparțineau, declarații care sunt consecvente pe parcursul procesului penal, începând cu plîngerea depusă la organul de poliție din 25.06.2009, explicații și finisînd cu audierea sa în cadrul ședinței instanței de apel.

Colegiul penal reține că motivul inculpatei precum că în materialele cauzei nu este nici o probă care ar confirma că ea a semnat contractele de livrare a mărfurilor cu agenții economici și a aplicat ștampila Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi” pe acestea, sunt neîntemeiate, deoarece, potrivit declarațiilor martorilor Voinovan V., Stici T., Corcimaru O., proceselor-verbale de confruntare dintre Glavan El. și martorii nominalizați se confirmă declarațiile părții vătămate referitor la faptul că **marfa era primită de către Glavan El. în ghereta din str. N. Testimițeanu 27, mun. Chișinău, în baza contractelor încheiate de către inculpată cu firmele la care martorii nominalizați lucrau în calitate de agenți comerciali, contracte pe care erau aplicate ștampila Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”.**

Totodată, potrivit facturilor fiscale nr.SX4349523 din 23.06.2008, SX4953316 din 01.07.2008 a SRL „Le Bridge Corporation Limited”, nr.SX 3766440 din 02.07.2008, nr.SX3766556 din 10.07.2008 a SC „Laguna Dulce” SRL și BS1301864 din 21.07.2008 S.A. „Basarabia Nord”, se confirmă că Glavan El. a primit marfă de la întreprinderile nominalizate.

Mai mult ca atât, potrivit concluziei rapoartelor de constatare tehnico-științifică nr. 251 din 10.10.2009 și de expertiză nr. 642,643 din 20.12.2009 (f.d.113,123, 185-186, 191, 201-206 vol.I), *inscripțiile manuscrise cifro-literare din contractul nr.11811 din 23.06.2008 (între SC„Laguna Dulce” SRL și Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”), textul manuscris din contractele în litigiu nr.734/08 și 481/08/F (între ÎCS „Le Bridge Corporation Limited” SRL, SA „Basarabia*

Nord” și Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi”) *au fost îndeplinite de către Glavan Elena.*

Sunt întemeiate concluziile instanței de apel precum că inculpata Glavan El. a săvârșit escrocherie comisă prin abuzul de încredere și înșelăciune, fiindcă aceasta sub pretextul că dorește să activeze legal în baza licenței Î.I. „SVI Hipocrat-Șarapanovschi” încheie un contract de livrare a mărfurilor din numele întreprinderii sale cu SRL „Rusanda”, unde la acel moment activa inculpata, fiind transmisă și ștampila de către partea vătămată. Ulterior, Glavan El. inspirînd reprezentanților agenților economici că este împuternicită să încheie contracte și să primească marfă, a dobîndit marfă în formă de produse alimentare, suma căreia a fost însușită de către aceasta, astfel, ultima avea drept scop însușirea lor, și anume întorcînd părții vătămate cheile de la chioșc și ștampila, nu l-a anunțat pe Șarapanovschi V. despre livrările efectuate și marfa vîndută, în urma căruia a însușit banii, neîntreprinzînd măsuri legale în acest sens, iar declarațiile sale prin care nu-și recunoaște vinovăția sunt un mod de apărare, just apreciate de instanța de apel ca un drept al inculpatului.

La fel, instanța de recurs conchide, că invocarea de către recurentă a prevederilor art. 427 alin.(1) pct.16) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, deoarece Glavan El. nu a menționat care anume normă de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine la vre-o hotărîre adoptată anterior și care este hotărîrea prin care a fost interpretată această normă.

Cît privește argumentul recurenteii privind existența unor relații civile între ea și partea vătămată, acesta la fel, nu poate fi reținut de instanța de recurs și va fi respins, fiindcă inculpata intrînd în posesia banilor părții vătămate parvenite din vînzarea mărfurilor a urmărit intenția de a nu-i restitui, din motiv că la telefonarea insistență a părții vătămate nu ridică receptorul, se ascundea, *anume comportamentul înșelător al acesteia denotă direct faptul că nu au avut loc relații civile, ci infracțiune de escrocherie care a fost dovedită în acțiunile inculpatei prin probele cercetate.*

Prin urmare, instanța de apel, corect a condamnat-o pe Glavan Elena pentru infracțiunea prevăzută la art. 190 alin.(2) lit.c) Cod penal, iar pe art. 361 alin.(1) Cod penal, procesul penal față de inculpată a fost încetat legal și întemeiat, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpata Glavan Elena și, potrivit legii, se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

12. Pentru aceste motive, în baza art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Glavan Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui *Glavan Elena Anatolie*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 aprilie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev